

ПРЕДРАГ ПОПОВИЋ, ПРЕДСЕДНИК НАРОДНЕ СТРАНКЕ, НАЈСТАРИЈЕ У ЦРНОЈ ГОРИ, ЕКСКЛУЗИВНО ЗА „НАЦИЈУ”

Заједничка држава има будућност

„Ђу-ка-но-вић не кри-је да је ње-го-ва стра-те-ги-ја да Цр-на Го-ра бу-де са-став-ни дио не-ке но-ве ан-ти-срп-ске ко-а-ли-ци-је, ко-ју би чи-ни-ле Ал-ба-ни-ја, Хр-ват-ска, Цр-на Го-ра и не-за-ви-сно Ко-со-во. Уоста-лом, Боб Дол, као зва-нич-ни ал-бан-ски ло-би-ста, про-мо-ви-сан је у Ре-ги-стру Ми-ни-стар-ства прав-де САД-а и за зва-нич-ног ло-би-сту не-за-ви-сне Цр-не Го-ре. Ак-ту-ел-ни ми-ни-стар спољ-них по-сло-ва Ал-ба-ни-је из-ја-вио је да ће 8 про-це-на-та Ал-ба-на-ца у Цр-ној Го-ри опре-ди-је-ли-ти њен др-жав-но-прав-ни ста-тус. Можемо ли то да допустимо? Можемо ли да допустимо да нас Ђукановић медијско-мафијашким инжењерингом претвори у неки други, нови народ, и да нас супротстави самима себи?”

Пише: Драган Мраовић

У истој години кад ће заједничка држава Србије и Црне Горе пролазити кроз најтеже искушење од кад постоји, Народна странка – најстарија политичка организација у Црној Гори (основана 1906) и најизразитије српска међу релевантним онамошњим партијама – обележиће стогодишњицу постојања. По-во-дом овог ју-би-ле-ја, ка-квим се ма-ло стра-на-ка мо-же по-ди-чи-ти, за „НА-ЦИ-ЈУ” го-во-ри Пре-драг По-по-вић, пред-сед-ник

На-род-не стран-ке у Цр-ној Го-ри.

• На-род-на стран-ка у Цр-ној Го-ри обе-ле-жа-ва сто-го-ди-шњи-цу по-сто-ја-ња. На ка-кве се тра-ди-ци-је у по-ли-тич-кој исто-ри-ји Цр-не Го-ре на-сла-ња-те и шта то да-нас зна-чи?

На вје-ков-не тра-ди-ци-је и те-жње на-ше-га на-ро-да и на-ших нај-ум-ни-јих и нај-гла-со-ви-ти-јих пред-став-ни-ка, ко-ји су те-жи-ли све-срп-ском ује-ди-ње-њу у ври-је-ме ка-да су ти ин-те-гра-тив-ни про-це-си оби-ље-жа-ва-ли XIX и XX ви-јек. Да-нас се то од-но-си при-је све-га на очу-ва-ње за-јед-нич-ке др-жа-ве са Ср-би-јом и оства-ри-ва-ње чвр-стих ве-за са оста-лим Ср-би-ма у ра-се-ја-њу. Као и у ври-је-ме осни-ва-ња, На-род-на стран-ка да-нас на-ро-чи-ту па-жњу по-кла-ња очу-ва-њу и од-бра-ни Ми-тро-по-ли-је цр-но-гор-ско-при-мор-ске, као и оста-лих епи-ско-пи-ја СПЦ у Цр-ној Го-ри. Чу-ва-ње срп-ског је-зи-ка и кул-ту-ре оста-ју на-ша трај-на оба-ве-за. Да-кле, све оно што је Цр-на Го-ра би-ла у про-шло-сти, и што су Цр-но-гор-ци пред-ста-вља-ли у све-ко-ли-ком Срп-ству, у су-шти-ни је-сте по-ли-тич-ки ама-нет ко-ји је пре-у-зе-ла На-род-на стран-ка. Јед-на-ко 1906. го-ди-не ка-да смо осно-ва-ни, као и 1990. го-ди-не, ка-да смо об-но-ви-ли рад.

„САБЕРИМО СЕ”

• По чет ком 90-их, ка да је об но вљен ви ше пар тиј ски си стем, сло ви ли сте као из ра зи то срп ска или „про срп ска ” стран ка. За тим сте би ли део вла сти ко ја је ка сни је ра ди кал но про ме ни ла по ли тич ку плат фор му и про мо ви са ла раз би ја ње за јед нич ке др жа ве. Са да сте опет у опо зи ци ји тој вла сти. За што је до шло до то ли ких пре о кре та?

На-род-на стран-ка је чвр-сто би-ла и оста-ла на по-зи-ци-ја-ма ње-не исто-риј-ске ми-си-је због ко-је је и осно-ва-на. За-јед-нич-ка др-жа-ва са Ср-би-јом, за-јед-нич-ка тра-ди-ци-ја, исто-ри-ја, вје-ра, је-зик, иден-ти-тет, ни-ка-да ни-су до-во-ђе-ни у пи-та-ње, и тих дви-је го-ди-не вла-сти са ДПС-ом би-ле су оби-ље-же-не на-шим про-грам-ским ци-љем: „де-мо-крат-ска Цр-на Го-ра са де-мо-крат-ском Ср-би-јом у за-јед-нич-кој др-жа-ви СРЈ, ин-те-гри-са-ној у ЕУ”. Ми смо се бо-ри-ли за де-мо-крат-ску за-јед-нич-ку др-жа-ву а про-тив ре-жи-ма Сло-бо-да-на Ми-ло-ше-ви-ћа, због че-га смо до-би-ли пу-ну по-др-шку де-мо-крат-ске Ср-би-је и ме-ђу-на-род-не за-јед-ни-це. Да-кле, ни-смо ми по-др-жа-ли Ђу-ка-но-ви-ће-ву по-ли-ти-ку, не-го он на-шу, од-ри-чу-ћи се до-та-да-шњег бес-по-го-вор-ног слу-же-ња Ми-ло-ше-ви-ћу, али и чвр-сто, ка-сни-је ће-мо утвр-ди-ти да је то би-ло са-мо вер-бал-но, по-др-жа-ва-ју-ћи про-је-кат за-јед-нич-ке др-жа-ве и је-дин-ства СПЦ. Не за-бо-ра-ви-те, Ђу-ка-но-ви-ћа је, због за-ла-га-ња за ове ци-ље-ве, удо-сто-јио зва-нич-ног при-је-ма и Ње-го-ва Све-тост Па-три-јарх Срп-ски Г. Па-вле, као и Ми-тро-по-лит Цр-но-гор-ски Г. Ам-фи-ло-хи-је.

Пре-о-крет у Ђу-ка-но-ви-ће-вој по-ли-ти-ци на-ста-је на-кон до-ла-ска Ко-шту-ни-це на власт у Ср-би-ји. На-род-на стран-ка је због то-га од-мах на-пу-сти-ла власт, и као по-сле-ди-цу има-мо пад Вла-де Фи-ли-па Ву-ја-но-ви-ћа, чи-ји смо и ми би-ли кон-сти-ту-ен-ти. На ван-ред-ним из-бо-ри-ма 2001. го-ди-не ко-а-ли-ци-ја „За-јед-но за Ју-го-сла-ви-ју” сво-јим сјај-ним ре-зул-та-том за-у-ста-вља, на-дам се за-у-ви-јек, се-па-ра-ти-стич-ки про-је-кат Ми-ла Ђу-ка-но-ви-ћа. На-род-на стран-ка је у тој ко-а-ли-ци-ји, кам-па-њом „Са-бе-ри-мо се”, до-брим ди-је-лом ути-ца-ла на та-ко до-бар ре-зул-тат.

На-гла-ша-вам, не слу-чај-но, да је ско-ро го-ди-ну да-на при-је са-ве-зних из-бо-ра 2000. го-ди-не На-род-на стран-ка сми-је-ни-ла свог до-та-да-шњег пред-сјед-ни-ка Но-ва-ка Ки-ли-бар-ду због из-ја-ва ко-је ће ка-сни-је пре-у-зе-ти као сво-ју по-ли-ти-ку и сам Ђу-ка-но-вић. Оту-да и Ваш по-гре-шан ути-сак да је и На-род-на стран-ка на-пу-сти-ла иде-ју за-јед-нич-ке др-жа-ве.

Да-кле, ни-је би-ло, ни-ти ће би-ти, пре-о-кре-та у по-ли-ти-ци На-род-не стран-ке. По-је-дин-ци ко-ји су се од-ре-кли ње-них про-грам-ских на-че-ла од-стра-ње-ни су из стран-ке. Они су се ми-је-ња-ли, али ни-је На-род-на стран-ка. То је, при-зна-ће-те, ве-ли-ка раз-ли-ка.

ПОКРЕТ ЗА ИМУНИТЕТ М. Ћ.

• Ваши искупити и сукоби са режимицом Миџа Ћукановића су по себи ноштри, а не гове присталице проглашавају На родну страну ку „националистичком”. Јесте ли „националистичка” или национална странака и постоји ли у сва времецином појмовницику у Црној Гори то битно разликовање?

Актуелна власт је нуспроизвод дугогодишње комунистичке диктатуре, чија је највећа жртва био српски народ у целини. Ћукановићев режим за своју идеологију у основи има комунизам, али само у појавном облику. Дубље посматрано, њихова идеологија је очување власти по сваку цијену и организациони криминал као основа за лично богаћење. Враћање традицији Црне Горе, која подразумјева поштовање свих њених историјских вриједности, за актуелну криминализовану власт значи националистички испад. И то само када се то тиче српског народа. Данас у Црној Гори најпрофитабилније занимање је Црногорац-Дукљанин. Ако се тако декларишете, а то значи да морате плуваати по свеу српском, дакле по себи самом, онда добијате улазницу за то друштво које не тражи од вас знање, поштење, способност, неговалност и склоност ка криминалу. Е, када нас такви називају националистичком странком, због тога што им отворено саопштавамо да су лопови, онда је то својеврсни комплимент. На страну што они и не знају да праве разлике између националног и „националистичког”. „Брањити себе од других је јунаштво, а друге од себе чојство”. Та дефиниција Марка Миљанова у суштини најбоље одсликава политички карактер Народне странке.

Ми смо прије свега де-мо-крат-ска стран-ка, ко-ја не до-зво-ља-ва да нас Ћу-ка-но-вић ге-нет-ским ин-же-ње-рин-гом пре-тва-ра у не-ки дру-ги, но-ви на-род. Они ко-ји по-др-жа-ва-ју тај ре-жим ни-су сло-бод-ни љу-ди. То су ра-је-ти-ни, у Цви-ји-ће-вом сми-слу те ри-је-чи. Ту-жно је гле-да-ти љу-де са ви-со-ким ти-ту-ла-ма ка-ко сто-је у ре-ду да по-љу-бе ру-ку „го-спо-да-ру”. Та-кав по-да-нич-ки син-дром по-сто-ји са-мо у Цр-ној Го-ри. За-то смо ту гдје је-смо. На за-че-љу свих европ-ских дру-штве-них и де-мо-крат-ских то-ко-ва.

• Актуелна власт у Црној Гори су германише да је јој је Србија економски, пољитички, чак и цивилно зацјски камен око врата на „путу у Европу”. Шта Црна Гора доиста добија из ласком из заједничке државе и губи ли ишта?

Актуелна власт у Црној Гори је про-ду-ко-ва-ла кри-ми-нал тран-сна-ци-о-нал-них раз-мје-ра, у чи-јој ор-га-ни-за-ци-ји глав-ну ри-јеч има њен пре-ми-јер и пред-сјед-ник ДПС-а, ко-ји се у суд-ској пре-су-ди ита-ли-јан-ском ма-фи-ја-шком бо-су Ће-рар-ду Ку-о-му по-ми-ње као глав-ни про-та-го-ни-ста овог не-ча-сног по-сла. За-то је сми-је-шна те-за да ова-квој Цр-ној Го-ри би-ло ко мо-же би-ти смет-ња на пу-ту у Евро-пу, по-нај-ма-ње Ср-би-ја. Уоста-лом, пред-сјед-ник Цр-не Го-ре је јав-но ка-зао да му је не-за-ви-сност Цр-не Го-ре нај-пре-ча, ма-кар нас то ко-шта-ло и изо-ла-ци-је од стра-не ЕУ. Сли-чан став има и пред-сјед-ник „По-кре-та за не-за-ви-сност” (ко-јег ми у На-род-ној стран-ци тач-но име-ну-је-мо: „По-крет за иму-ни-тет Ми-ла Ћу-ка-но-ви-ћа”), Бран-ко Лу-ко-вац, ко-ји је из-ја-вио да Цр-ној Го-ри не тре-ба учла-ње-ње у ЕУ.

Да-кле, Цр-на Го-ра, за-хва-љу-ју-ћи Ћу-ка-но-ви-ћу, пред-ста-вља смет-њу за бр-зо ин-те-гри-са-ње на-ше за-јед-нич-ке др-жа-ве у европ-ске де-мо-крат-ске то-ко-ве. Из-ла-ском из за-јед-нич-ке др-жа-ве на до-бит-ку би био са-мо Ћу-ка-но-вић и ње-гов клан, јер би ти-ме сте-као ме-ђу-на-род-ни иму-ни-тет, ко-јим би се за-шти-тио од суд-ских про-го-на мно-гих европ-ских др-жа-ва.

ОД ЊЕГОША ДО ЈЕВРЕМА БРКОВИЋА

• Стиће се утишак да такотица Ћукановићевог режима почива на нервирању Србије, „гурању прста у око“, како би се изазвала одбојност и како би грађани Србије сами захтевали раздвајање, обављајући тиме оно за шта Ћукановић на референдуму, по свој прилици, неће имати снаге?

Да, у праву сте. Срећна је околност што се на та србо-фобична иживљавања актуелне црногорске власти нико од релевантних политичких и других ауторитета и не осврће. Њихови главни помагачи у Србији су ражаловани и избрукани кадрови и странке бившег ДОС-а. Њихов утицај у Србији је раван нули. И то прекриженој.

• Изласком из заједничке државе Црна Гора би се најејдан пут, остајући ту где јесте, нашла у једном новом простору, са прометом њим геополитичким и геоекономским параметрима. Да ли је Ћукановићев режим, ван пропагандних флоскула и блазирана општих реторичких миста, припремио озбиљне страше разраде тих новонасталих прилика?

Са свим је јасно, и то Ћукановић не крије, да је његова стратегија да Црна Гора буде саставни дио неке нове анти-српске коалиције, коју би чиниле Албанија, Хрватска, Црна Гора и независно Косово. Уоста-лом, Боб Дол, као званични албански лобиста, промовисан је у Регистру министарства правде САД-а и за званичног лобисту независне Црне Горе.

Актуелни министар спољних послова Албаније изјавио је да ће 8 процената Албанаца у Црној Гори опредељити њен државно-правни статус. Не заборавамо да је главни идеолог Ћукановићеве политике Јеврем Брковић, познати србофоб и скрибман, који отворено заговара концепт унијаћења Црне Горе.

Ка-ква суд-би-на че-ка Ње-го-ше-ву Цр-ну Го-ру, ко-јег ов-да-шњи ср-бо-фо-би на-зи-ва-ју ге-но-цид-ним пи-сцем (!?) ни-је те-шко од-го-нет-ну-ти. Но, Ћу-ка-но-ви-ћу је ва-жно да се он огра-ди од Евро-пе и за-шти-ти сво-ју им-пе-ри-ју, ма-кар је мо-рао бра-ни-ти кла-сич-ном дик-та-ту-ром и на-си-љем.

Ово је је-дин-ствен при-мјер у сви-је-ту да је-дан вла-сто-др-жац са убје-дљи-во ма-њин-ским ди-је-лом др-жа-во-твор-ног на-ро-да, уз по-моћ и по-др-шку на-ци-о-нал-них и ет-нич-ких гру-па, во-ди отво-ре-ни рат про-тив на-ро-да ко-јем и сам при-па-да ???

• Пре ми јер Ми ло Ћу ка но вић је на ме ти ту жи ла шта ва из Ита ли је и Не мач ке и про тив ње га лич но се во ди зва нич на ис тра га због ма фи ја шког удру жи ва ња у ци љу швер ца ци га ре та и пра ња нов ца. Ита ли јан ски ту жи о ци твр де да је при ход од швер ца ци га ре та де љен у сра зме ри да јед на од пет па кли ца ци га ре та иде у бу џет Цр не Го ре, а че ти ри у при ват не це по ве. Ка ко је мо гу ће да уз оп ту жбе за ма фи ја шко де ло ва ње вла сти, уз без број не до ка зе, па и суд ске пре су де из ре че не у Ита ли ји не ким функ ци о не ри ма ре жи ма, још не ма кри тич не ма се ме љу гра ђа ни ма ко ја би до ве ла до про ме на?

Гра-ђа-ни су жељ-ни про-мје-на, али Ћу-ка-но-вић ме-диј-ским бло-ка-да-ма, по-ли-циј-ском стра-хо-вла-дом, ку-по-ви-ном гла-со-ва, на-си-љем и дис-кри-ми-на-ци-ја-ма, уз отво-ре-ну по-др-шку ма-фи-је, тај при-та-је-ни на-род-ни бунт још уви-јек др-жи у, по ње-га, сно-шљи-вим гра-ни-ца-ма.

Ве-ли-ки је про-блем што Ћу-ка-но-вић ма-ни-пу-ли-ше зва-нич-ним ста-во-ви-ма ме-ђу-на-род-не за-јед-ни-це, ла-жно их пред-ста-вља-ју-ћи као отво-ре-ну по-др-шку ње-го-вој по-ли-ти-ци. До-дај-мо, у Цр-ној Го-ри има све-га 450.000 би-ра-ча, од ко-јих је нај-ве-ћи дио оси-ро-ма-шен до гла-ди, а пре-ко 70 од-сто укуп-но за-по-сле-них, ди-рект-но или по-сред-но, ве-за-но је за бу-џет-ска да-ва-ња, ко-ја опет у пот-пу-но-сти кон-тро-ли-ше Ћу-ка-но-вић.

ДРУГИ ЖИВОТ НЕСТАШНИХ УДБАША

• Српска православна црква је на удаљу режима и анти српских снага у Црној Гори, док је полициском регионалном, а не канонским деловањем, створена „Црногорска православна црква”. Таква лична карактеристика потпуно би деловала као да је црква било где на свету, па како је она да могуће да та „црква”

ипак има присталице у Црној Гори?

Па, та брука је трајала колико и „мачки муж”. У атеистичкој Црној Гори, чији су комунистички комесари, након рата, у Никшићу, сахрањивали Бога, било је могуће створити једну такву партизанску организацију и продати је неупотребљеном као наводну цркву. Ви сте добро примијетили да та тзв. црква има присталица, али нема вјерника. Још када знамо да међу њиховим присталицама има велики број партизана исламске и католичке вероисповијести, онда је гротеска заокружена, а та прича доведена до своје суштинске тзв. ЦПЦ не постоји, нити је икада регистрована. Чак ни у партизанској станици на Цетињу. Тамо постоји само један папир, у којем је неколико грађана Цетиња, обаверили ту партизанску станицу да је формирао одбор за „вртање црногорске православне цркве”. И то је све. За бруку довољно.

Једина позитивна страна од формирања ове тзв. цркве је што је истинска Црна Гора са знала ко су помагачи ове партизанске удружења, и што је та чињеница утицала да се многи Црногорци, који нису били вјерници, окрећу нашој јединој канонској цркви, СПЦ, и њеној Митрополији и епископијатама, захваљујући којима прећућу су многе цркве обновљене а многе изграђене или су у изградњи.

• У Црној Гори је формирана „Дукљанска акција на уљу, на којем челу је Јеврем Бркић, председник акције је који не ма чак ни средњу школу, што не сме тако режиму Мила Ђукића да издано фиансира и такву устаљено. Ви лично чекате ме на пада

Брџ коџ виџ ћеџ вих приџ стаџ лиџ ца?

Ми-сли-те на тзв. „Фри-зер-ску ака-де-ми-ју”, ко-ја има и сво-је уд-ба-шко гла-си-ло? Озбиљ-но бих се за-ми-слио над со-бом ка-да би ме у тој кло-а-ки од но-ви-не по-че-ли хва-ли-ти. Но, они су ли-це и на-лич-је Ћу-ка-но-ви-ће-вог ре-жи-ма. Та-ко их и тре-ба по-сма-тра-ти. Ко-ли-ко ми је по-зна-то, Бр-ко-вић је је-дин-ствен по то-ме што је јав-но при-знао сво-је шпи-јун-ске по-ри-ве, прав-да-ју-ћи их мла-да-лач-ком за-не-се-но-шћу. Ни-сам још чуо да је би-ло ко од по-ште-ног сви-је-та у сво-јој мла-до-сти за за-ба-ву иза-брао шпи-ја-ње. Очи-глед-но да је „на-шем ју-на-ку” та за-ба-ва пре-шла у на-ви-ку. И то вр-ло уно-сну. Ћу-ка-но-вић је омо-гу-ћио да ова по-лу-пи-сме-на кре-а-ту-ра и скри-бо-ман, од-штам-па у нај-лук-су-зни-јем по-ве-зу сво-ја са-бра-на дје-ла. До-ду-ше, бо-ље упу-ће-ни твр-де да дру-ги дио ње-го-вих са-бра-них дје-ла че-ка на об-ја-вљи-ва-ње на-кон отва-ра-ња ар-хи-ва УДБ-е.

ПОСЛЕДЊИ ДАНИ, АЛИ ЧИЈИ

• Ноџ си ли евенџ туџ алџ но отџ цеџ пљеџ ње Црџ не Гоџ ре риџ зик даџ љих поџ деџ ла? Да ли би сеџ вер реџ пуџ блиџ ке моџ гао да се преџ твоџ ри у неџ ку врџ сту Реџ пуџ блиџ ке Српџ ске? Да ли би ојаџ чаџ ли захџ теџ ви шипџ тарџ ских сеџ паџ раџ тиџ ста у Маџ леџ сиџ ји? Да ли би, реџ циџ мо, Коџ тор моџ гао да траџ жи да буџ де неџ што као Монџ теџ карџ ло?

На-рав-но. Већ има на-ја-ва та-кве вр-сте и из Бо-ке и са сје-ве-ра Цр-не Го-ре. Што се ти-че Ал-ба-на-ца, они сво-је за-хтје-ве за те-ри-то-ри-јал-ном ауто-но-ми-јом и фе-де-ра-ли-за-ци-јом Цр-не Го-ре не кри-ју. За-то она-ко дрч-но и тра-же укла-ња-ње пра-во-слав-не цр-кве са пла-ни-не Ру-ми-ја из-над Ба-ра, сма-тра-ју-ћи то ди-је-лом њи-хо-ве те-ри-то-ри-је. Но, они се по-на-ша-ју она-ко ка-ко им то власт до-зво-ља-ва. Ка-кав је дил Ћу-ка-но-вић скло-пио са про-јек-тан-ти-ма ве-ли-ко-ал-бан-ске др-жа-ве на Бал-ка-ну, то ће-мо тек да ви-ди-мо. Оно у шта не-ма сум-ње је-сте да тај дил по-сто-ји. Сје-ти-мо се Бо-ба До-ла, као и из-ја-ве Ха-ши-ма Та-чи-ја, да се „он са Ћу-ка-но-ви-ћем

од-лич-но ра-зу-ми-је”.

• Људска права крше се ставом црногорских власти да о стању су Црне Горе не могу да гласају сви њени држављани. Да ли сте то постојали као проBLEM кршења људских права пред европске и светске институције, невладине организације, амбасаде, којима су устапу на људских права, и има ли реакција са те стране? Са друге стране, пошто је да „бар две Црне Горе живе у Србији”. Какав ће бити став Вашег странке о праву тих држављана Црне Горе да гласају на референдуму о државном стању су?

Народна странка, уз подршку опозиционих странка које се залажу за заједничку државу, љето је отпочела кампању прикупљања потписа подршке нашим држављанима да морају добити право гласа приликом одлучивања о судбини своје матичне државе на електронном референдуму. Са тим ставом смо упознали све релевантне политичке адресе у свијету.

• Тврди се да Мило Ђукић није и негово ближе окружење „морају да побегне” на референдуму, јер би „губио такву власт за многе знаоче и одлака пред судије”. Јесте ли спремни да се ефикасно супротстави те електронном фалсификовању резултата референдума?

Мислим да референдум у Црној Гори неће ни бити. Ђукић би га расписао да је сигуран у своју побједу. Лажне анкете које спроводе организације које се доминантно финансирају прљавим новцем, и чији су руковођици отворене присталице црногорске независности, узалуд покушавају да преузме се паратизму већину црногорских грађана, којима желе заједничку државу са Србијом. У ту сврху се фабрикује и лажна слика о снагама појединих опозиционих странака. Народна странка је и по томе јединствена.

Замислите, пред стогодишњицу од оснивања Народне странке и почетка парламентаризма у Црној Гори, у Скупштини РСГ, добили смо од Ђукића јавну пријетњу да као странка бројимо последње парламентарне дане. Можда би боље било Ђукићу да се, прије акције укидања Народне странке,

ју-нач-ки по-ја-ви у Ита-ли-ји и пред та-мо-шњим су-до-ви-ма до-ка-же да ни-је крив за дје-ла ко-ја му се ста-вља-ју на те-рет, и због ко-јих би, ако се до-ка-жу, бро-јао сво-је по-след-ње да-не на сло-бо-ди. Да-кле, не-ка Ку-о-мов са-рад-ник пу-ту-је, и не-ка не бри-не за На-род-ну стран-ку.

У ПРОФИТУ ЈЕ ИСТИНА

• **Струк ту ра ма сов не ко му ни ка ци је у Цр ној Го ри је стро го јед но цен трич на, за раз ли ку од по ли цен трич не струк ту ре ме ди ја ка рак те ри стич не за де мо крат ске зе мље. То ће бит но ути ца ти на ис ход ре фе рен ду ма. За што за све ове го ди не опо зи ци ја у Цр ној Го ри ни је ство ри ла сво је ли сто ве, а по себ но ра дио и ТВ ста ни це, без ко јих гу би ме ди ј ску бит ку са ре жи мом?**

За-то што не-ма-мо па-ра. Ко је год у Цр-ној Го-ри ство-рио ка-пи-тал, или је мо-рао ући у отво-ре-ни дил с вла-шћу и по-др-жа-ти иде-ју цр-но-гор-ске са-мо-стал-но-сти (чи-тај: при-ват-не Ђу-ка-но-ви-ће-ве др-жа-ве), или на-пу-сти-ти Цр-ну Го-ру. При-мјер ком-па-ни-је „КИПС” је илу-стра-ти-ван. То је је-ди-но пред-у-зе-ће ко-је ни-је при-су-ство-ва-ло тзв. до-на-тор-ској ве-че-ри По-кре-та за Ђу-ка-но-ви-ћев иму-ни-тет, у Под-го-ри-ци, на ко-јој је при-ку-пље-но, по њи-хо-вом при-зна-њу, 850.000 евра. Ре-жим је од-мах на-кон то-га пред-у-зео ак-ци-ју уни-штав-ања тог пред-у-зе-ћа. На-по-ми-њем да то пред-у-зе-ће не-ма ни-ка-кве ве-зе са опо-зи-ци-јом. Са-мо ни-су же-ље-ли да се по-ли-тич-ки екс-по-ни-ра-ју. За-ми-сли-те ка-ко би про-шли они ко-ји ни-су при-ста-ли-це ре-жи-ма, а да свој но-вац за-ра-ђу-ју у Цр-ној Го-ри?!

Што се ме-ди-ја ти-че, по-знат је слу-чај уби-ства уред-ни-ка и вла-сни-ка ли-ста „Дан”. Са-да је ре-жим кре-нуо и на Ва-се-љен-ску ра-дио-ста-ни-цу „Све-ти-го-ра”, гла-си-ло Ми-тро-по-ли-је цр-но-гор-ско-при-мор-ске, убје-дљи-во нај-слу-ша-ни-је у Цр-ној Го-ри. До-ду-ше, то је са-мо сег-мент ње-го-вог отво-ре-ног фрон-та пре-ма СПЦ, тач-ни-је, пре-ма нај-ма-ње 70 од-сто на-ро-да у Цр-ној Го-ри.

• Ко со во и Ме то хи ја је про блем кој не за ни ма Ћу ка но ви ћа. Ја сно је да се та ко по на ша да би при до био шип тар ске гла со ве у Цр ној Го ри кој су је зи чак на ва ги кој га одр жа ва на вла сти. Али, мно ги про те ра ни цр но гор ски др жа вља ни има ју та пи је на сво ја има на у тој срп ској обла сти. Ка ко ће Цр на Го ра шти ти те ин те ре се сво јих др жа вља на?

Ова власт би јед-на-ко по-сту-пи-ла као и она ко-му-ни-стич-ка из 1945. го-ди-не, ко-ја је де-кре-том од-у-зе-ла имо-ви-ну на-ших др-жа-вља-на про-тје-ра-них од стра-не ал-бан-ских ба-ли-ста и фа-ши-ста то-ком Дру-гог свјет-ског ра-та, и уз то им за-бра-ни-ла по-вра-так на њи-хо-ва вје-ков-на ог-њи-шта. Не за-бо-ра-ви-мо и да је сво-је-вре-ме-но Ми-ло-ше-вић од-био да пот-пи-ше већ до-не-се-ни *За-кон о по-вра-ћа-њу од-у-зе-тог зе-мљи-шта СПЦ-у на Ко-сме-ту*

. И ови да-нас, као и они из 1945, гра-не су јед-ног те истог ста-бла. У ана-ли-ма ве-ли-ких сра-мо-та оста-ће за-пи-са-но да је јед-на власт у Цр-ној Го-ри, пр-ви пут у ње-ној ду-гој исто-ри-ји, отво-ре-но са-оп-шти-ла да је пи-та-ње Ко-со-ва и Ме-то-хи-је не тан-ги-ра. Нај-срам-ни-је је то што су они до-шли на власт на-вод-но бра-не-ћи Ко-смет. Да-нас су нај-ср-бо-фо-бич-ни-ји упра-во они кој су 90-их го-ди-на би-ли нај-гр-ла-ти-ји Ср-би. Та-да је то би-ло про-фи-та-бил-но, јер је нај-ек-стрем-ни-ји Ср-бин био Ћу-ка-но-вић, као што је и да-нас про-фи-та-бил-но би-ти уз ње-га, као екс-трем-ног ан-ти-ср-би-на!

• У ЕУ ја ча по крет за „ан ти бри сел ску“ Евро пу кој би на вр ху биле ду хов не и етич ке вред но сти, Евро пу сло бод них европ ских на ро да чи ји се ко ре ни и тра ди ци ја по шту ју, а је дан од бит них раз ло га за не у спех ре фе рен ду ма у Фран цу ској и Хо лан ди ји био је и ана ци о нал ни при ступ у на цр ту европ ског уста ва. Ка ко На род на стран ка, исто вре ме но про е вроп ска и на ци о нал на, ви ди сво је ме сто у Евро пи?

Као ди-је-лу пар-ти-ја ко-је при-па-да-ју де-сном цен-тру у Евро-пи, и ко-је ње-гу-ју тра-ди-ци-о-нал-ност, али не до-во-де у пи-та-ње по-тре-бу ује-ди-ње-ња Евро-пе. Ми же-ли-мо да са-чу-ва-мо свој иден-ти-тет, по ко-јем се раз-ли-ку-је-мо од дру-гих, али исто-вре-ме-но и да гра-ди-мо за-јед-нич-ке ври-јед-но-сти ко-је ће нас ује-ди-ни-ти. На из-глед фра-за, али ни-је. <

(Новембар-децембар 2005)

СТО ГОДИНА НАРОДНЕ СТРАНКЕ

Луча српске Црне Горе

Народна странка је најстарија политичка организација у Црној Гори. Консти-ту-и-са-на је 1906. године на Лучиндан, 18. (31) октобра, чиме је озваничен почетак парламентаризма у тадашњој Књажевини Црној Гори. Њен рад суштински је почео нешто раније, излажењем „Народне мисли“, првог опозиционог листа, 3. септембра те године (1906). Уредници „Народне мисли“ били су истакнути прваци Народне странке. Лист је окупио углавном младе и школовање људе тога доба, васпитавање у грађанском европском духу, који се ни-су мирили са начиним спровођења уставних реформи из 1905. године. Овај лист је био незванично гласило Клуба народних посланика („Клубаша“) који ће званично пре-ра-сти у Народну странку. Први председник Клуба био је војвода Шако Петровић Ње-гош, потпредседник Марко Радоловић, секретар Митар Вукчевић. Од 76 посланика првог сазива Народне скупштине Црне Горе из 1906. године, Клуб Народне странке имао је 51 посланика. Клуб је имао више правника него што су имали сви судови у Црној Гори. Међу оснивачима је било пет војвода, један сердар, седам свештеника, десет правника, два лекара, два учитеља, пет трговаца, инжењер, публициста итд.

Народна странка је свој политички *Програм* и *Статут*, које је потписало 38

на-род-них по-сла-ни-ка, јав-но са-оп-шти-ла 1907. го-ди-не.

Про-грам

је пу-бли-ко-ван у мар-ту 1907. го-ди-не, а шта-пан у Срп-ској ду-бро-вач-кој шта-па-ри-ји.

На-род-на стран-ка је би-ла по свом уте-ме-ље-њу де-мо-крат-ска ор-га-ни-за-ци-ја ко-ја је те-жи-ла „збли-жа-ва-њу, па и је-дин-ству сви-ју Ср-ба, ка-да за то бу-ду на-сту-пи-ле мо-гућ-но-сти”.

Књаз Ни-ко-ла је про-го-нио пред-став-ни-ке На-род-не стран-ке, слич-но као што ће то 84 го-ди-не ка-сни-је ра-ди-ти ко-му-ни-сти, на-кон об-на-вља-ња ње-ног ра-да 1990. го-ди-не, на дан Св. Ва-си-ли-ја Остро-шког, све-ца за-штит-ни-ка и Кр-сне сла-ве На-род-не стран-ке. <